

LÉVAI HIRLAP

Társadalmi-, Közgazdasági- és Szépirodalmi hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre K. 5.—

Fél évre " 2.50

Negyed évre " 1.25

Egyes példány 10 fillérért kapható:
Schulez Ignác laptulajdonosnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hova
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:

Léva, Kazinczy-utca 2. sz.

Nyilttéri közlemények soronként 20 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Megjelenik minden szombaton.

Társadalmunk.

Az e héten megtörtént körorvosi választás adta meg az impulzust cikkem megírására. Négyen pályáztak ez állásra, köztük 3 lévai és mint rendszeren az idegen pályázó választott meg. Félreértés elkerülése végett megjegyzem, hogy a legtávolabbról sem szándékozom azzal az ujjonnan megválasztott képességeit és érdemeit kétségbe vonni, csak tárgyalni akarom azt az anomáliát, mely e téren minden egyes alkalommal mutatkozik.

Felteszem a kérdést, miért van ez így? Miért bánunk saját szülőteinkkel, mint mostoha gyermekekkel és miért emeljük mindjárt magasabbra, miért pártoljuk sokszor saját kárunkon az idegeneket? Ennek okát nagyon nehéz megtalálni, de a következmények mutatják, hogy ez az ok létezik.

Nézzük csak az utóbbi időben történt városi, egyházi és más választásokat látjuk, hogy majdnem kivétel nélkül mind idegeneket választottak meg. Ha nem volna elegendő szám sőt talán még a szükségesnél még nagyobb kvalifikációjú egyén városunk szülőttei között, úgy még érthető volna a dolog. De már annyian vannak, hogy 6 város összes állásainak betöltésére is elegendő volna, miért mellőzzük tehát mindig őket?

Hiszen az az idegen bármennyire is hozzánk simul, a legjobb akarata mellett sem képes városunk érdekeit annyira szívén viselni, mint az a ben-szülőtt, akit a gyermek és diákkori emlékei esetleg a megszakítás nélküli itt tartózkodás szinte elszakíthatatlan

kötellelkel fűz a városhoz. És ezektől tagadjuk meg a kenyeret, ezeket küldjük az idegenbe boldogulást keresni, csak azért, hogy egy valakinek, kit senki sem ismer, kinek egész érdeme az, hogy idegen, — kalácsot nyomjunk a markába.

Hát nem természetellenes dolog ez? Ha tovább így megy, egyszerre csak azon vesszük majd észre magunkat, hogy minden fontosabb állásunk, ben-nünket meg nem értő, más viszonyok-hoz szokott, idegen elemek kezében van, kik legelemibb érdekeinket felfogni nem tudják, városunk helyzetét nem ismervén, talán legjobb akaratuk és szándékuk mellett is a várost romlásba viszik bele!

Ezen lehetetlen állapotunk főoka társadalmi életünk. Sehol, még a leg-kisebb községben sem tapasztalhatjuk azon érthetetlen helyzetet melyben mi vagyunk. Vallás, vagyonkülömbőség tel-jesen elegendő okok arra, hogy az egy társadalmi osztályhoz tartozók is kül-lönválásszák magukat, valóságos kaszt-rendszereket alkotva, amugy is nagyon kis intelligenciánkban. Egyéni érték nem létezik, mindenkit aszerint ítélnék meg, hogy melyik kaszthoz tartozik. Csak egynek van bűvös kulcsa ezen körül-bástyázott várakhoz, csak egy előtt omlik be a kínai fal s: ez az idegen.

S társadalmi életünk ezen félszégése nyilvánlik meg mindég a választásokon is, ennek köszönhetjük mi, ha boldo-gulni akarunk az életben, hogy vándorbotot kell kezünkbe venni itt kell vagyni legszűkebb pátriánkat, itt kell hagynunk családunkat és emlékeinket és megszokott körünktől teljesen elma-

radva kell a kezdet nehézségeivel meg-küzdenünk, csak azért, hogy egy ide-gennek helyet engedjünk.

Meddig fogjuk még imádni idegen kultusz bálványát, meddig fogjuk még feláldozni városunk legjobbait ennek oltárán?

Meddig, vajjon meddig?!

Közügyek.

Heti levél.

— Rendőrségünk. —

Most, midőn a multkori betörések hatása alatt minden erős és erőtlén ember a rendőrséget szidja, midőn kétségbe merik vonni (s nem ritkán jogosan) rendőreink éberségét, most én is ezzel a témával kívánok fog-lalkozni, de nem abban az irányban és nem úgy, amint azt mások teszik.

Mértegeljük csak a helyzetet elfogulatlanul és úgy mondjuk ki az igazságot. Azt mondják, hogy rendőrségünk ilyen meg olyan, hogy nem ér semmit, hogy mindég csak ott van ahol épen nincs rá szükség. — Ezt bár erős mondás, de még sem lenne nehéz bebizonyítani. Most tehát az a kérdés vajon miért van az így és ha így rosszul van mert nem segítünk rajta, hiszen a legfonto-sabb életszükségletünk: a biztonságunk függ tőle!?

Régi, meghonosodott szokás az már nálunk itt Léván, hogy mindent meglátunk mindent megakarunk tenni csak épen azt nem ami szükséges, ami fontos.

Igy van ez a rendőrségi ügygel is. Belátjuk, kérjük, követeljük a rendőrség szervezését, kiabálunk, s szidjuk a rendőrséget ha esetleg valami baj történik, de annélkül duzzogunk és zugalódunk, hogy azt sem tudjuk, vajon ki is a hibás. Mi lusták vagyunk a dolgok mélyébe látni (bár nem is oly mély dolgok ezek) és minden további gondolkodás és megfontolás nélkül szidjuk rendületlenül a rendőrséget.

Pedig nincs, egyáltalában nincs okunk és jogunk örökösen csak magát a rendőr-séget zaklatni hanem meg kellene figyelni a

KERTÉSZ csemegéi cukorkái fűszerei **legjobbak.**

dolgokat és akkor belátnók, hogy nem is annyira azok az *irtatlan* rendőrök a hibások, hanem mi a város igen mi vagyunk. Mi vesszük ki oroslánrészüket a gondatlanság elkövetésében így hát tulajdonképpen minket illette a szidás, a gunyolás.

Miért vagyunk hát mi hibások? Talán mi nem kívánjuk, hogy rendőrség jó legyen, hát mi nem követelődünk eléget hogy biztonságban lehessünk! Akad-e valaki aki azt nem merné modani, hogy mi zaklatnók eléget a rendőrséget!? Nem, nem akad.

Dehát épen ez ami bajunk és hibánk, hogy azoknál a kérdéseknél melyek csak kevésbé fontosak, tenni, amelyek pedig égetőn szükségesekek, csak *kiabálni tudunk*. Tudjuk, belátjuk hogy nem helyes így a dolog és mégis csak így cselekszünk; és miért: a *nemtörődömsegünk miatt*. Most tudunk lármázni, kiabálni, de tenni nem. A mult éveekben szórakerült a képviselőtestületi gyűléseken a rendőrség ügye és szó volt róla, hogy emelni kéne a rendőrök létszámát, de csak és de csak kéne.

Azóta hallgat, mélyen hallgat ez ügy és csak mi a polgárok és azok az újságírók beszélnek róla, kiknek, hogy egy kissé nyárs-polgáriasan szólhassak — úgy sincs más dolguk.

Miért nem szavazta meg a közgyűlés a kibővítést, talán még ez az ügy sem eléget fontos, hát a lévatai már annyira üzletileg üznek mindent, hogy a társadalmi kötelesség vagy más efféle hangzatosságok nem érintik ami füleinket!? Pedig kellene, nagyon is szükséges lenne, ha nem gondolnánk mindég csak az olyan üzletre, amelyből kézzel fogható haszon, csörgő nyereség áramlik ránk, hanem értékelni tudnók egy kissé az erkölcsi hasznót is. De ezt mi nem tudjuk. Azért van az, hogy mikor ilyen kérdést tárgyalunk, hát igen sok ajakról hallhatunk ilyen vagy efféle szótát „hiszen nálunk nem történnék rablások, hát minek ez a kiadás is hiába.” Am igen ha így gondolkodunk, akkor hát hallgassunk az oly esetekben, mint a mostani, mikor tényleg ellátogat hozzánk is egy gyáva betörőbanda, akkor ilyen esetekben

hallgassunk, mélyen és nagyon, mert nincs jogunk kiabálni.

Miért van az hát, hogy a polgárság elzárkozik a legfontosabb és legégetőbb kérdések előtt!? Talán nem ismeri eléget kötelességét és a közgyűlést megillető jogát!?

Avagy talán nem tud hevülni azokon a polgármesteri indítványokon melyek így hangzanak jó magyar nyelven: „*megszavazza a közgyűlés vagy nem?! Noshát igazuk van az ilyen csendes hangu indítványokért nem igen tud lelkesülni az üzletnek élő, elfoglalt lévai.*

Próbálja meg hát a polgármester ur ecsetelje lelkes beszédben — ha másképp nem használ — az ügy fontosságát, úgy talán majd mégis elérhetünk valamit.

Tessék az ilyen ügyeket is tárgyalni azokon a közgyűléseken és ne csak örökösök kölcsön felvételt vagy telek megváltást. Foglalkozzunk ilyenekkel is, lássuk meg — mit elsősorban kellene észrevennünk — ezeket is. Hát nem kell-e szégyelnünk magunkat, hogy ebben a tízezer lakossal bíró városban ó mond *hat* rendőr van. E nagy csapat örökdió ami személy és vagyon biztonságunk felett.

Vajon mi biztosnak érezzük e magunkat ily fejedet mellett!? Nem, ugyebár nem, hiszen mi mindég az ellen kiabálunk, hogy nem vagyunk elég biztonságban. De hát akkor miért csak *kiabálunk* és miért nem teszünk is ellene. Hiszen ezt a rendőrséget csak nem találhatjuk elégetőnek. Nem gondolják meg kérem azt, hogy mily csunya fényt vet reánk az ilyen dolog. Hiszen még a legkisebb faluban is, de a legeslegkisebben is három ór van, mely ha jól tudjuk, a hivatásos éjjeli őrből és még két lakosból áll.

Hárman vigyáznak a legelhagyatottabb falura is és Lévára erre a tízezer lakosu városra hatan szóval csak egyszer annyin. Furcsa, igen furcsa, mulatságos dolog ez kérem. Hol legyen hát az a hat rendőr először is a tabánban a vasutnál vagy a bái parton!? Vajon kívánhatjuk-e hat embertől, hogy ily nagy területre vigyáznai tudjon vajon eléget tehet-e hat száz legény e nagy város biztonsági követelményeinek! Nem egyáltalában nem. De hát akkor épen nincs okunk arra

hogy mi szidjuk őket, hiszen mi érdemelénk meg azt.

Minden pillanat bűn melyel hátráltatni óhajtuk ez ügyet vétek személyünk családunk embertársaink és a város ellen. Hozzuk hát helyre ez elhanyagolt állapotokat, tartsunk indítványokat az ügyben hátha végre is megérjük még rendőrségünk szervezését.

Az én nézetem az volna, ha a létszámot 12—16 emberre emelnék fel, bár okozom is ez költséget a városnak, itt kell áldoznunk itt kell tennünk, mert az ilyen cselekedet: emberi kötelességünk. E felment létszámú rendőrség már ott is tudna lenni ahol kell ez már jobban kitudná elégeteni a reá rótt kötelességet. Akkor azután nem kellene szidni a rendőrséget, és mégis biztonságban lehetnénk.

Lássunk hát hozzá — hiszen belátjuk helyességét, fontosságát és sürgősségét a dolognak, — cselekedjünk!

Mi tartóztathat vissza bennünket, miért nem teszünk hát! Hiszen amellet hogy kötelességünket teljesítjük, egy nagy csorbát köszörülünkki városunk hirmevén. Meg kell ezt tennünk még a legközelebbi gyűlések egyikén, hogy ne maradjon soká ige e dolog. Vagyán nem szándékozunk addig semmit tenni míg aztán tényleg ellátogat hozzánk egy ügyes betörő banda, ki majd ellopja még a cimtáblákat is, vagy felszedi a keramitot!? Ezt várjuk: Nos ha ily viszonyok lesznek, továbbra is, és ha oly jól sikerül dolguk, mint a multkoriban úgy majd elég gyakran teendik tiszteletüket. Aminek mi aligha fogunk örülni, mert ezek az urak nem frakkban végzik látogatásaikat. *Vagy talán a hat száz rendőrtől várhatunk valamit!?*

Egon.

Léva város és a nagyközönség figyelmébe!

Már régóta sokat irtunk és beszélünk arról, hogy városunknak mily szüksége lenne egy oly nyári kiránduló helyre mely ige

T Á R C Z A.

Szabadság és hazafiság.

Természettudományi világ felfogása járja most divatját, vagy boldondját. Kár! Szükévé tesz mindent. Elszedi az illuziókat s hypotéziseket ad helyette. A kirabolt ember kezébe botot . . . koldus botot. Illuziók helyett perverzításokkal fekélyesedett meg a világ. Kár!

Vegyük azonban divatos alapon azt a témát, mely nem pusztá illuzió, de alapja mindennek, ami az embert emberré teszi.

Szabadság és hazafiság — világszabadságra törő lélek és röghöz kötött érzelmi világ — megfér-e együtt?

Azt írják az ornithológusok, hogy 4000 méterig is felszáll a sas és kirándulási pár száz kilométerig terjednek. A napban fürdik s a végtelen szemhatáron nincs akadály szárnyai előtt. Látja a föld csadaszép tájait a dus élelmű vidékeket és A magasból fészekre tekint, a dus tájakra csak prédáért megy el s a világ legszebb tájánál szebb neki egy sziklaodu, hol pár galy van egymásra dobva s nagy feju meztelen falánk fiókká sikoltanak felé.

Szebb, mert ez az ő fészke. Visszaszál a magasból, a messzegebből, hiszen azért szállt fel, hogy a kis fészekért fáradjon.

Nincs gyávább a nyulnál. Még a fiait is ott hagyja négy nap múlva, hogy mi se tartóztassa, ha menekülni kell.

Futni jól is tud s ha egy kis egérutat nyert se kutya se golyó el nem éri. Mégis ahol rongy fekvést felturta visszatér oda. Ha löttek is rá, ha zaklatva is van; visszatér. Beigazolt dolog, hogy sokszor élelem miatt óriási utakat tesz meg dermesztó viharos téiben, de ha ellátta magát, ismét nyakába veszi a határt s megy vissza az ő helyére.

* * *

Csak a pacsirta szökken oly magasra, mint a sas Léghajások 1500 méterig találták lebegve énekelve. Erős szárnyu, erős tüdejü madár. Mehetne ahová akar, de csak azért száll fel, hogy minél meszebbre hangozzék az ének az ő kis fészkeről, a barázdáról, mely a kis koldustanyát rejt, s ha elfogyott a dal, összeakapja szárnyát s levág a régi barázdára. A koldus kis fészekre, melyet el nem hagy ezernyi szebb virágos rétért sem soha.

Igy van ez az állatvilágba — de a növény is megsínyli ha átpalántálják idegen világba. Csak az embernek érne többet a szabadság mint a fészek, az embernek kellene szembeállítani ezt a kettőt?

* * *

Mi a szabadság!?
Sztérobantott falak, melyek valaha a köz boldogulását akadályozták.

Mi a haza!?

Egy erős fal, mely megvéd egy fajt a maga külön lelki világán alapuló boldogulásban és cselekvési szabadságban.

Ezt a falat is leromboljuk?

Divat ma a világkongresszus. Magam is részt vettem egyben. Bizony mondom a feliratos zászlók csak a nagyobb disz kedvéért valók voltak. Ki miféle csoport, megtetszett az rögtön.

Egyik csoport egyforma kalapban, közös jelvényvel, csodás rendben lépkedet s átlag öt percenként mintegy komandóra tört ki lelkesedésben. Mindenik szeme a rendezőn csüggött s ragyogott az arcuk hogy minden pontosan összevágott. Lépésük, ruhájuk, lelkesedésük kitörése. Német volt az Istenadta csoport, melyről mondják, hogy a világrajövetellel is vár társakra, hogy Vereinban pillantsa meg a napvilágot s legalább is veterán Verein-ban muljék ki belőle.

Másik csoport ahány, annyiféle. Szinte tobzódtott az „egyéniség.” Egyik hegyes szakállal, másik borotvált, egyik régi kosztümben másik frakkban, de mind csinos, szellemes megjegyzéseket tesz, összesomosolyg s határozottan korholó pillantásokban részesül a német csoport részéről. Rendezőjük egyetlen tőrékvese hangulatot vinni zürzavarukba. Franciák voltak.

Hallgatag csoport, folyton külön váiva, folyton a többit figyelve, mit sem törődve a felvonulás diszével

friss levegőt és kényelmes, szórakoztató üdülést nyújtana. Sokszor szállítottuk fel városunk polgárait, hogy vállalkozzanak e terv keresztülvételére, de idáig eredménytelenül. Mindnyájan akartuk, mindnyájan vágyódtunk érte, de hiába.

Most azonban akadt egy ember ki megvalósítaná mindazon gondolatokat, melyeket annyiszor hangoztattunk és amelyeknek szükségességét annyiszor éreztük.

Meg van hát az ember, ki megakarja valószínű kívánságunkat pártoljuk hát tőlünk telhetőleg. Ugyanis Sztolár Mihály helybéli vendéglős felkért bennünket, hogy adjuk tudtára tervét a városnak a nagy közönségnek és ha a város megteszi neki szerény kívánságát úgy ő a városnak díszére és hasznára közönségünk kényelmére építene egy modern a kor követelményeinek teljesen megfelelő nyári kiránduló helyet.

Elmondjuk először hát, hogy milyen lenne e hely mit nyújtana a közönségnek aztán elmondjuk Sztolár kívánságát.

A hely melyet ő e célra kiszemelt a lehető legjobb részen van — Léván a Kákák alatt — hol nincs por, sem utcai lárma, mely

Még egy csoport volt. Ez folyton éljenzte a többieket, óriási elismeréssel volt minden iránt. Fenn lobogtatta zászlóját a csoport, a rendező minden alkalommal dirigálni igyekezett s állták is a szót. Felvonulás után gyorsan asztalhoz ültek s míg bent folyt a jól átgondolt vita, ezek minden élet asztalukhoz erőltettek, tejbé-vajba fűrésztettek az áldomásnál . . . ugye nem kell magyaráznom külön — mi voltunk jó magyarok.

Ki mondja, hogy melyik tesz helyesebben? A francia, kinek kellemes kirándulás a konferencia, vagy az angol, ki suverénül lenézi a többieket s unatkozik, vagy a német, ki itt is figyelmét s abban rejő erejét mutatja vagy a magyar felfogása, ki úgy veszi mindezt mint ha az ő kedvéért rendezték volna érdekes látványul s jó szívvel csap áldomást az ügy sikeréért.

Ebben a tréfában benne van a válasz a felvetett problémára.

Más fajok külső jellege, más a lelki világa s mindenik csak a maga faji jellege szerint lehet boldog.

Menj külföldre, ha sirsz, nincs aki megértsen, ami lágra gyújt, azon bálul más, hogy mit lelkesülts rajta s ami egész érzelmi világodat megmarkolja, — miért indulna meg azon más, hol valahol egy csárda mellett gulya ménes ott legelget?

Hulljon le minden korbát a lélek szabadsága előtt. Emelkedjék szabadon magasra a zseni, menjen világot látni a tehetség, keresse szabadon kenyerét, senkitől le nem nézve kereseti módja miatt a munka — de minden egy lélekért egy hazáért, mely a föld s a rajta élő faegyütt. Döntsük le a falakat, mely a hazánkbeli embereket el választaná s a kikerülő kövekből erősítsük a határt, mely hazánkat másoktól megvédi.

Boldogok akarunk lenni, de nem úgy, amint másnak jól esik, hanem amint nekünk.

Itt kapcsolódik a szabadság lehetősége a a haza erejével.

P—y.

közel van a városhoz és így teljesen megfelelően, az még orvosi szempontból is.

E hely mintegy 3 holdnyi terület, most egy szép gyümölcsös kert, — mely a vendéglős tulajdona.

ly nagy területen mennyi szépet lehetne csinálni ha támogatnók őt. Ő ugyanis semmi költséget és fáradságot nem kímélve teljes odaadással látna hozzá munkájához, ha egyes nehézségek útját nem állanak. E nehézségek egyike az, hogy nincs arra a helyre ital mérési engedélye. Csak azt kívánja tehát a várostól, hogy tegye meg azt, hogy ő a nyári időnyre e helyen engedélyt kapjon. Ezt kívánja a város, hiszen mást nem kíván a vállalkozó.

Mérlegeljük hát, hogy mily csekély a kívánása azzal szemben amit nekünk nyújtana. Szándéka ugyanis, hogy ezen a helyen egy modern kioszkot épít fel, melyhez egy nyári színház is tartozna. Az egész teret csinosan fásítani kívánja úgy szintén fákot ültetne e telephez vezető utak mentére is.

Ezzel már nagyon hatna városunk szépitésére is. Mivel két út vezet e helyhez, melyet a szorgos munka csinos árnyas sétányá alakítaná át. E két út egyike az amelyik közvetlenül a városból vezet kákákhoz, a másik pedig a Honvéd utcából indul ki. Mily szép sétáhely lenne ez ha volna egy kéz, mely azt ápolni tudja. Így tehát ezzel meg lenne oldva a sétálás ügye is.

Mit szolgálhat tehát a vendéglős kérése teljesítése esetén. Lenne elsősorban is egy csinos kiránduló helyünk melyben üdülést találunk, ha a város zajából a poros utcákról a természetbe vágyunk, lenne egy nyári színházunk melyben aztán élvezhetnők a színjátszás művészetét, és lenne egy sétáhelyünk, melyben lerázhajtuk magunkról a napi fáradalmakat. Azonkívül lenne meg az egész tekintve oly terület, melyre azután büszkén tekinthetnénk az idegenek előtt is. Hiszen most, nincs egyáltalában nincs egy helyünk sem a hova a hozzánk látogatókat vezethetők.

Látjuk tehát nagy előnyét e dolognak, ragadjuk meg hát az alkalmat, ne szalasszuk el, teljesítsük kívánságát a vállalkozónak mert ha ezt is elszalasztjuk, aligha akadunk még ily komoly vállalkozóra.

Keveset kér, de sokat nyújt érte, miért ne fogadjuk el hát e kevésért azt a sokat, midőn ez oly nagy élvezetére lenne mindnyájunknak.

Katonák szabadsága aratásra.

Nem végezzük főlöleges munkát, ha a hadügyi kormány ezen üdvös határozatát ismertetjük, melynél fogva az módot nyújt a szolgálatban lévő földmíves legénységnek az aratási vagy más gazdasági munkák idejére három heti szabadságot kérni. Gazdasági tevékenységünkkel különös szolgálatot tenni az alábbiak leközlésével.

Az aratási szabadságolást a csapatok a következő sorrendben hajják végre:

1. Azoknak a birtokosoknak és bérlőknek a fiait, kik mint családfenntartók, a póttartalékba

azért nem voltak áthelyezhetőek, mert tesvéreik a katonaságnál önként tovább szolgálnak, vagy kereset céljából külföldön tartózkodnak vagy pedig önnálló családot alapítottak.

2. A kisebb és közepes nagyságu paraszti birtok tulajdonosainak és bérlőinek a fiait.

3. A mezei munkások, különösen, azok, kik az utolsó évet szolgálják

4. A három heti aratási szabadság alatt, a fegyverszünet alatt, nem aratási célból rövidebb tartamu szabadságok engedélyezhetőek.

Általános három heti aratási szabadság csak a gyalogságnál, vadász- és vonatcsapatoknál, nehéz tarackosztályoknál, hegyi és vartüzérségnél engedélyezhető. Ez azonban az ör- és különleges szolgálatra, műhelyüzemre, lövőgyakorlatra, az esetleg szükséges karhatalmi osztályok készenlétbentartására való tekintettel megszorítható.

A lovasságnál, tábori tüzérségnél, műszaki és egészségügyi csapatoknál, katonatestületknél és intézetknél az általános aratási szabadságolás nem engedélyezhető, egyesek azonban, hogyha azt a kiképzés folytonossága és a szolgálat érdeke megengedi, három hétig terjedő aratási szabadságot kapnak.

A szabadságolás idejét, a változó éghajlati viszonyokra való tekintettel, csapatstentként az illető vidék közigazgatási hatóságai, esetleg gazdasági egyesületeivel egyetértőleg a hadtestparancsnokságok állapítják meg. A szabadságolás ideje az aratás késése miatt el is halasztható.

A szabadságot a katonák személyesen, kihallgatáson (rapportra) kell kérelmeznie, amelyet, ha jól viselte magát és jól van kiképezve, a csapatparancsnokság, amennyire csak lehetséges, minél előbb kilátásba is helyez.

Az eljárás tehát díjtalan, ami a szegény földművelőkre és munkásokra nagy előny, továbbá a katona időt kap, hogy idejében aratást vagy más mezei munkát vállalhasson. A hozzátartozók is nem adják másnak az aratást, mert előre tudják, hogy a katonaságnál szolgáló fiu aratásra hazajön.

A szabadságot katona a jarványos vidéket kivéve bárhova mehet aratni. A közési előjárásnál úgy megérkezettek mint eltávolításakor jelentkezni tartozik, mert az előjáróság ellenőri és igazolja, vajjon tényleg arat-e, illetőleg végzi-e azt a munkát, aminek teljesítésére szabadságot kapott.

A vasuton pedig az előirt kedvezményes áron, a munkásigazolvány felmutatása mellett féláron utazik a katona.

A közös hadügyminiszter ez alkalommal is utasította hadtestparancsnokságokat, hogy a mezőgazdasággal foglalkozó tartalékosokat és póttartalékosokat aratás idejében fegyvergyakorlatra be ne hívják.

Az aratási szabadságolásra vonatkozó tudnivalókat a közési előjáróságok közhírré teszik, hogy kiki igényét azonnal és költség nélkül érvényesítse. Azok is, akik ezeket a sorokat olvassák, ismertessék és beszéljék meg az aratási szabadságolás életbevágó kérdését. Talán felmerül itt-ott egy jó és egészséges eszme, mely az aratási szabadságolás kedvezményének szabályozása és állandósítása érdekében megvalósítható volna.

Diskrét
levélpapír

selyempapír
béléssel

1. doboz K 1.

Vászon levélpapír,
Csont levélpapír, ▲
Bilett kártyák ▲▲
nagy választékban.

Kapható: SCHULCZ IGNÁCZ papíráruházában Léván, Kazinczy-utca 2.

HIREK.

— **Kinevezés.** F. hó 20-án a földművelésügyi minisztérium ügyosztálya Löbl Béla nagyszallói joghallgatót hivatalába díjnokká nevezte ki.

— **Athelyezés.** A főispán Bercelly Miklós lévai t. b. főszolgabíró, jelenlegi minőségben a szentkeresztii főszolgabíróhoz helyezte át, helyette pedig Boleman Vilmos szolgabíró Szt.-keresztiről Lévára rendelte.

— **A kir. járásbírószék tisztikarának folyó évi szabadságolása.** Léva város és vidéke közönségének tudomására hozzuk, hogy a kir. járásbírószék személyzetének szabadságolási ügye a következőképpen intéztetett el: Cs. Pogány Virgöl vezető kir. járásbíró július 1—31-ig, továbbá október 1—11-ig, dr. Heinrich Győző kir. járásbíró aug. 1. szept. 11-ig, Csepány Elemér kir. aljárásbíró pedig júl. 11-től aug. 11-ig, továbbá okt. 1—11-ig, Hóly Gyula, jegyző szept. 3—30-ig, Dódek János felekkönyvvezető aug. 1—14-ig, továbbá aug. 24-től szept. 6-ig, Bányai Elek tekkönyvvezető aug. 16—28-ig, Farkas Orbán irodatiszt júl. 1—21-ig, és aug. 24—30-ig s végül Konecsny János irodatiszt július 1—21-ig és aug. 18—24-ig tartják ez évi szabadságukat.

— **Tankepítő vizsgálat.** A lévai állami tanítóképzőben folyó, hó, 21, 22, 23, és 24-én tartották meg a tankepítő vizsgálatokat, Tomcsányi János tanfelügyelő elnökléte alatt. Jelentkezett 22 növendék. A vizsgálatot mind sikeresen állották ki. A fiatal gárda névsora a következő: Bachna Sándor, Balázs József, Bató Géza, Bánó József, Bertusek József, Bruncher Rezső, Faragó Béla, Flasch József, Fleischer Ferencz, Grabecz József, Hevessi Gyula, Kalapos József, Kiss Sándor, Kovács János, Lengyel Nándor, Lónyai József, Madarász József, Nyitrai Sándor, Pauló János, Prókay István, Picklbauer Elek, Wagman Albert. Kántori vizsgát tettek ezek közül: Bachna Sándor, Balázs József, Bató Géza, Faragó Béla, Hevessi Gyula, Kovács János, Picklbauer Elek.

— **A lévai főgimnáziumban** most folynak az érettségi vizsgálatok, Pirchala Imre tanterületi főigazgató vezetés alatt. Összesen 18 jelölt jelentkezett.

— **Öngyilkosság** Kuna György, szolgálatból elbocsájtott földmives e hó 25-én reggel szülőjének hajókában felakasztotta magát. A helyszínen megjelent orvos a beállt halált állapította meg. Tettét ittas lövel követte el.

— **Gyujtogatás.** A verébelyi járáshoz tartozó Nagymánya községben folyó hó 21-én este, ismeretlen tettes felgyújtotta Gajdos István községi bíró gazdasági épületét s a tűz nagymennyiségű szénát, továbbá gazdasági eszközöket elhamvasztotta. A kár azonban megtérült, mivel a kérdéses épület biztosítva volt. A lelketlen tettest a csendőrség nyomozza.

— **Betöréses lopás.** Kazy János, garamveszelei lakos panaszt emelt a lévai főszolgabírósnál, hogy szolgálja, Gedra István, asztalfőnökét feltörte és abból egyes tárgyakat, a többek között saját okmányait ellopta. A tolvaj háziszolga Budapestre menekült, ahol a főkapitányság elfogta és a lévai szolgabírószék megkeresésére a maróti ügyészhez szállította.

— **Körözött tolvaj.** Ruzsik János tergenyei juhászbojtár, aki lopás miatt 7 napra lett elítélve, a büntetés elől megszökött. A csendőrség nyomozza.

— **A tárgyalóteremből.** A pozsonyi esküdt-szék kisorsolása után kimegy az egyik kisorsolt esküdt a tárgyalóterem folyosójára, ahol a tanúk tárgyalják a szőnyegen lévő históriát. Történt pedig, hogy valamelyik tanu magával vitte a kutyáját s az állat ott járkált a tanúk között. Meglátna ezt az esküdt és mosolygó képpel kérdezi a diskuráló társaságtól: — Kérem, talán ez is egy tanu Láváról? Azonban nem sokáig örülhetett ezen szellemes kérdésének, mert egyik polgártársunk ugyancsak megfelelt neki: — Nem kérem, ez egy kisorsolt esküdt Pozsonyból. A társaság hangos kacagása jutalmazta az elmes feleletet, az esküdt ur pedig ezen pillanatban a kámförhöz hasonlított.

— **Gyermekrontó tanár.** Löwy József körmöcbányai polg. leányiskolai tanárt a város polgármestere felfüggesztette állásától, mert a polgári iskola növendékei ellen erkölestelen merényleteket követett el. Löwy, apóstól, Jankovszky Demetertől az iskola igazgatójától vett példát, kit erkölestelen üzemelme miatt egyziben már a kultuszminisztériumnál is följelentettek, de aztán különböző politikai okok miatt eltusolták a dolgot. Míg végre most egy kisleány mindent megirt szüleinek s a leány egy rokona dr. Sebe kincstári orvos követelésére megindult a vizsgálat, mely tizennegy esetben igazolta be, hogy a tanár szemérmetlen módon viselkedett növendékeivel. A vizsgálat nagyon lanyha módon folyik, mert mindezeideig, még a kultusz miniszternek sem jelentették be. Nagyon sok szülő szegényen a dolgot s leánya érdekében hallgat. De az írásbeli bizonyíték annyira, hogy meglehetett állapítani, hogy ez a botrány sokkal nagyobb, mint annakidején a körmenet eset volt Löwy József, hoszonnyolc éves ember s öt év óta tanára a körmöcbányai leányiskolának.

— **Kreutz Gyula** táncitanító Bpestről már megérkezett, a beiratások már megkezdődtek. Tanítás kezdete július 1-én veszi kezdetét.

— „Kis Magyar Alföld”-ben olvassuk: **Sem az egyik sem a másik** Mikor valami üdvös alkotás van készülőben nagyon gyakori hogy csak azért, hogy ez ne valósulhasson meg ugyan ezidőben egy hasonló tervvel állanak elő. A vége azután rendesen az hogy, az egyik sem sikerül. Így történt a Nyitra — Verébely — Lévai h. é. vasutalt is. Már csaknem megvalósult e terv, de Bars megye, Aranyosmarót székhely érdekeltségének szűkebütsége megakasztotta. Előállottak ugyanis azzal, hogy ők a fenti vonalra mitsem áldoznak, kiépitették helyett az aranyosmarót — kovácsi h. é. vasutat. Mi lett ennek a vége, az hogy egyik sem létesült. Ez ugyan jó vasuti politika ugy-e?

— **Szabadságon.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Tomcsányi János kir. tanfelügyelő részére folyó hó július hó 1-től kezdve hat heti szabadságidőt engedélyezett. Szabadságideje alatt a tanfelügyelői hivatal vezetésével s a kir. tanfelügyelőnek a közigazgatási bizottságban való helyettesítésével Simontsics Antal kir. segédtanfelügyelőt bízta meg.

— **Beírások a főgimnáziumban az 1909—1910 tanévben.** A beírások a jövő iskolai évre július hó 1. és 3. napján lesznek a főgimnázium épületben délelőtt 9—11 óráig. Fizetendő 4 K. felvételi, 2 K. értesítő és 1 K. ifj. könyvtári díj. Bemutató az előző iskolai bizonyítvány. Az intézetbe először lépő tanulók bemutatják még a születési bizonyítványt és az újraoltási bizonyítványt. A tanulók szöveikkel vagy helyetteseikkel kötelesek megjelenni.

— **Anyakönyvi kivonat, 1909. június 10—17-ig.**

Születések: Koskó Béla Valter Julianna fiú, Lajos; Lacza Ferencz Nehéz Ilona, leány, Mária; Szabó Dániel Váci Eszter, leány, Lidia.

Házasság. Tóth Kálmán József, Szabó Julianna, ev. ref. róm. kath.

Halálozás. Matusek Erzsébet, 17 hó agyhártyagyulladás; Boldis János, 51 év öngyilkosság; Özv. Strbik Jánosné, szül. Valentin Vilma, 50 év, tüdőgümőkör.

Közgazdaság

A bor-nyilvántartás.

A bornyilvántartás tárgyában a földművelési miniszter az 1908. XLVII. t.-cz. 14. §-a aladján 64.200 1909 sz. alatt fontos rendeletet bocsátott ki, mely mindenek előtt megállapítja, hogy a *bornyilvántartás vezetése f. évi július elsejétől kezdve kötelező.* A törvényhatóságok idevonatkozó előterjesztései alapján a rendelet bevezető része tartalmazza azt is, hogy azok, a kiknek négy katastrális holdnál nagyobb szőlőjük nincs, ha törkölybort nem készítenek és bor adásvételével, kimérettel vagy kis mértékben való árusítással nem foglalkoznak, a bornyilvántartás vezetése alól, — Zemplén vármegye kivételével — a többi törvényhatóságok területén fölmentetnek. Zemplén vármegyében ellenben a törvényhatóságok kívánságához képest senki sem kap fölmentést.

A rendelet további intézkedései szösz szerint a következők.

1. A bornyilvántartást az 1908. XLVII. t.-cz. végrehajtása tárgyában 1908. évi december 30-án 112.000 szám alatt kiadott rendelethez IV. szám alatt mellékel mintá szerint készített s az illető fél bortermelésének, illetőleg borüzletének kiterjedéséhez képest megfelelő számu ivekből összehűzött vagy bekötött füzetben vagy könyvben kell vezetni.

Ezen füzet vagy könyv lapjait, a nyilván tartás vezetésének megkezdése előtt folyó sorszámmal kell ellátni.

2. A nyilvántartási füzetet vagy könyvet az illetékes községi előjáróság (városokban a polgármester vagy a helyettese, Budapest székesfővárosban a kerületi előjáróság) által le kell bélyegeztetni.

A bélyegzés díjtalanul eszközözendő.

3. A nyilvántartásba való bejegyzésnek mindig tintával és olvashatóan kell történnie és pedig a bejegyzendő tételek időszentri sorrendjében, hézag hagyása nélkül.

4. A nyilvántartásból lapot kiszakítani, a nyilvántartásba történt bejegyzést kivakarni, kitörölni vagy másként olvashatatlanná tenni tilos. A véletlenülleg vagy jóhiszeműleg tett téves bejegyzés egyszerű keresztluházás után akként helyesbitendő, hogy az eredeti szöveg is olvasható maradjon.

5. A nyilvántartást minden egyes községben, magában abban a pinczében, raktárban vagy más helyiségben kell tartani, ahol must, vagy bor van.

Ha a tulajdonos ugyanabban a községben lakik, vagy ott üzleti irodája van, akkor a nyilvántartást saját lakásán vagy vagy irodájában is tarthatja.

Ha a tulajdonosnak ugyanabban a községben a borkezeléssel vagy a pincze felügyeletével megbízott alkalmazottja vagy más meghatalmazottja van, a nyilvántartás annak lakásán vagy üzleti irodájában is tartható.

Az előző pont alá tartozó esetekben a tulajdonos köteles bejelenteni azon község előjáróságának (polgármesternek, Budapest székesfővárosban a kerületi előjáróságnak), amely község határában a bor vagy must van, hogy a nyilvántartást hol tartja és saját felelőségére köteles gondoskodni arról, hogy a nyilvántartás ilyen esetekben is pontosan vezetessék s az illetékes hatóságnak és az 1908. évi XLVII. t.-c. 63. §-a szerint az ellenőrzésre kiküldendő közegeknek, kívánatukra, átvizsgálás és az idézett törvény alapján folytatott kihágási ügyben felhasználandó adatok kihagyása végett rendelkezésükre bocsátassék.

Ha a helyszínen vezetett bornyilvántartásba nyilván véletlenségből hiba csuszott be s a tévedés bizonyított, az adatoknak a nyilvántartásba tévesen történt bejegyzése alapján rendőri büntető eljárásnak nincs helye.

6. A megvett mustot vagy bort az átvétel alkalmával, az alábbi 10 pontban megállapított határidő alatt — az összes bevételi rovatok kitöltése mellett — még abban az esetben is be kell vezetni a nyilvántartásba, ha a mustot vagy bort a vevő az átvétel után nem szállítja el azonnal, hanem ideiglenesen otthagyja az eladónál. Ez esetben a nyilvántartás mindaddig, míg a must vagy bor marad, ott helyben az illető községben vezetendő.

Mikor a mustot vagy bort a vevő onnan saját pinczéjébe szállítja, azt ezen pinczéjének bornyilvántartásába kell átvezetni, ezen nyilvántartás bevételi rovatainak megfelelő kitöltése mellett; az előző bekezdésben említett ideiglenes nyilvántartást pedig, — melyben az illető must vagy bor kiadásba teendő — a végleges nyilvántartáshoz kell csatolni s ezzel együtt a 13-ik pontban megállapított határidőig meg kell őrizni. Ha az ideiglenes nyilvántartásban foglalt must vagy borkészlet megosztva tulajdonosnak több pinczéjébe szállított el, akkor az ideiglenes nyilvántartás azon község előjáróságánál (polgármesternél, Budapest székes fővárosban a kerületi előjáróságnál) helyezendő el, ahol az eredetileg vezetett s ezen hatóságok által őt évig megőrzendő.

7. Ha valamely körülbelül egyenlő minőségű nagyobb must vagy bormennyiség több termelőtől kisebb mennyiségekben vásároltatott össze, a termelő nevének és lakhelyének a nyilvántartás 7-ik és 8-ik bevételi rovataiba való bejegyzését helyettesíteni lehet az illető tételéhez csatolandó olyan kimutatással, amelyben világosan fel van tüntetve, hogy a nyilvántartás illető tétele alatt egy összegben bejegyzett bor vagy must mennyiségéből melyik termelőtől, mennyi vásároltatott.

8. Akik szőlőtermelést vagy szőlőcefrét vásárolnak s a többektől összevásárolt szőlőtermést vagy cefrét együtt dolgozzák fel musttá, az így nyert s körülbelül egyenlő mustmennyiséget egy tétel alatt egy összegben jegyezhetik be a nyilvántartásba. Ez esetben azonban a nyilvántartás 2-ik bevételi rovatában, vagy a jelen rendelet 7-ik pontja értelmében a nyilvántartáshoz melléklendő kimutatásban külön-külön fel kell tüntetni az egyes termelőktől vásárolt szőlőtermés vagy szőlőcefre mennyiségét.

A szőlőtermelés suly szerint, a szőlőcefre pedig suly vagy ürmérték (hektoliter) szerint tüntetendő ki a nyilvántartásban, vagy az ahhoz csatolt kimutatásban. Ha a vevő a szőlőtermést nem lemérve veszi át és annak árát nem az átvett mennyiség szerint fizeti ki, hanem a termést — tekintet nélkül arra, hogy mennyi lesz — a mennyiségtől függetlenül egy összegben megállapított vételárért veszi meg és azt más termelőktől

vett szőlőtermeléssel együtt szüreteli le, vagyis a mustot összeszűri, akkor a megvett szőlőtermés sulya helyett az illető szőlőterület kiterjedését jegyezheti be a nyilvántartásba, vagy az ahhoz csatolt kimutatásba.

9. A jelen rendelet 7-ik és 8-ik pontjai értelmében a nyilvántartáshoz melléklendő kimutatásnak világosan fel kell tüntetni, hogy az melyik községből és melyik évben és hónapban vásárolt borra, mustra, szőlőtermésre vagy szőlőcefrére vonatkozik és hivatkozásnak kell lenni rajta a nyilvántartás illető tételére. Pl: Kimutatás az 1909. év október havában Kiskőrös községből vásárolt must-ról, (borról, szőlőtermelésről, szőlőcefréről). Melléklet N. N. budapesti borkereskedőnek budafoki pinczejéről vezetett bornyilvántartás 112-ik bevételi tételéhez.

Ez a kimutatás az illető bornyilvántartás kiegészítő részét képezi s a nyilvántartással együtt a jelen rendelet 13-ik pontjában megállapított határidőig megőrzendő.

10. A nyilvántartásba bevezetendő tételekre vonatkozó adatok, a szüreti nagyobb forgalomra való tekintettel, az évek szeptember 15-étől november 15-éig terjedő szakában legkésőbb nyolc (8) nap alatt, az év többi részében pedig legkésőbb három (3) nap alatt jegyzendő be a nyilvántartásba s ugyan ezen határidő alatt melléklendő a jelen rendelet 7-ik és 8-ik pontjaiban említett kimutatások is a nyilvántartáshoz.

11. A nyilvántartás kiadási 11-ik rovatának kitöltése, vagyis a kiadott bor vagy must, bevételi tételezésére való hivatkozás csak a következő boroknál, illetőleg ezek mustjánál szükséges, ugymint:

a) azoknál a melyek a tokaji borvidék boraira az 1908: XLVII. t.-c 17-ik szakaszában megállapított elnevezések alatt hoztak forgalomba.

b) általában az aszú-boroknál.

c) azoknál, amelyek valamely borvidék, község, bortermelő-hely, a termelő neve, vagy a szőlőfajta megnevezése mellett hoztak forgalomba.

A tömegborokra vagy közönséges borokra nézve a nyilvántartás kiadási 11-ik rovata kitöltés nélkül hagyható.

12. A nyilvántartás évenként legalább egyszer lezárandó; ez alkalommal a bevételek összegéből a kiadások összege levonandó a nyilvántartás szerint mutatkozó maradvány az akkori tényleges késsellet összehasonlítandó s az esetleges eltérés indokolása (a borkereskedésnél előforduló szokásos apadás stb.) a nyilvántartásba beirandó

A lezárást rendszerint ősszel, még pedig a termelők a szüret megkezdése előtt, a borkereskedők pedig, valamint általában azok, akik mástól vásárolt bort hoznak forgalomba (vendéglősök, kicsinyben való elárúsítók stb.) a must, illetőleg az új bor bevásárlásának megkezdése előtt legkésőbb azonban december 31-én, még abban az esetben is kötelesek foganatosítani, ha addig mustot vagy új bort nem is vásároltak volna. Azok, akik rendelkezési könyveket vezetnek, s ezeket évenként lezárják, a nyilvántartást ezen kereskedelmi könyveikkel egyidőben zárhatják le.

13. A nyilvántartás az abba tett utolsó bejegyzés napjától számított 5 évig a jelen rendelet 7-ik és 8-ik pontjai szerint hozzátartozó mellékletekkel együtt megőrzendő.

Akire nézve borüzletének átadása következtében a bornyilvántartás vezetése kötelezettsége megszűnt, köteles az üzlettel együtt bornyilvántartását is átadni az új tulajdonosnak, s ez utóbbi köteles a nyilvántartást szabályszerűen tovább vezetni. Ugyanez a kötelezettség terheli az új tulajdonost akkor is, ha örökség útján vagy másként jut az üzlet az ő tulajdonába.

Egyéb esetekben, ha valakire nézve a bornyilvántartás vezetése kötelezettsége megszűnik, a nyilvántartást a jelen rendelet 7-ik, 8-ik és 9-ik pontjai értelmében ahhoz tartozó mellékletekkel együtt azon község előjáróságához (polgármesterhez, Budapest székesfővárosban a kerületi előjáróságához) köteles az illető átszolgáltatni, ahol a nyilvántartás vezetett. Az említett hatóságok kötelesek a nyilvántartást — a mellékletekkel együtt — 5 évig megőrizni s az illetékes hatóságoknak és ellenőrző közegeknek, kívánatukra, rendelkezésekre bocsátani.

4048/1909 szám.

Hirdetmény!

A borhamisításnak és hamisított bor forgalomba hozatalának titlalmazásáról szóló 1908. évi XLVII. t. cz. tárgyában hozott 64,200 számú földmivélségi miniszeri rendeletről kifolyólag ezzel közhíre teszem, hogy f. évi július 1-től kezdve minden bortermelő, aki bort nem kizárólag saját használatára, de eladás céljaira is termel, továbbá mindenki aki borkat, mustnak, szőlőcefrének, borkészítésre szánt szőlőnek vagy borsóprónek adás-vételével vagy borméréssel, illetve kismértékben elárúsításával foglalkozik a fent idézett törvény végrehajtása iránt 1908. évi december 30-án kiadott 112,000 rendelethez mellékel IV. számú mintának megfelelő bornyilvántartási füzetet köteles vezetni, mely füzetek használatba vétel előtt lebélyegzés végett hivatalomban bemutatandók.

A bornyilvántartási füzet mikénti elkészítésre valamint annak helyes vezetésére nézve városi javadalmi hivatal ügyvezetője szolgál felvilágosítással.

Miről érdekelt közönséget azon hozzáadással értesítem, hogy aki a bornyilvántartást megfelelően nem vezeti, valamint az is, aki ezen nyilvántartást a hatóságoknak hivatalos használat céljából rendelkezésükre nem bocsátja, a törvény 42. §-a szerint hihágást követ el és 10 koronától 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Léva, 1909. évi június hó 25-én.

Bódogh Lajos
polgármester.

Szerkesztői üzenetek.

Jánoska. Az, hogy lány egy maga menjen egy fiatal emberrel este sőt mondhatni késő este, sétálni az nem esak, hogy nem illik, hanem aztán alapos pletykára is adhat okot. Helytelenül tette, gazda nélkül nem lett volna szabad. **L. Gy. B. pest.** Nekünk még nem elég jó. Mással szeretnők, önt olvasóinknak bemutatni. Tehát kerünk másokat. **Kovácsi.** Megindítottuk a kilátásba helyezett földmivélségi teljes köszönettel elvárjuk. **Tergenyé.** Köszönjük az előfizetést és igaz elismerést. Amint lássa mindég düssan megrakodva jelenünk meg. **Aranyosmarót.** Köszönjük, átnéztük, majd választunk belőle. Szives támogatását szívesen vesszük. **F.M.** Nem, az egyáltalában nem illik, hogy egy leány, fiatal emberrel köttesse a cipőszinórját. Kívált akkor nem ha ott van az illető leány bátyja is, mert akkor annak kellett volna bekötözni. Az ily dolgok

már merészebbé teszik a legénykéket. **Városi.** Hja kérem nekünk annyi sok a mondani valónk hogy így e rovatban el nem végezzük. Tessék hozzánk sétálni. **Verselő** Nem, ön még nagyon messze van a verselőktől, de még a fűzfa verselőktől is. **Helybeli.** Cikkében olyan vonatkozások vannak, melyeket szorosán átkélni kell. Jöjjön elérte, kivételesen vissza adjuk. **Nem közölhetők.** Költő vagyok (vers) Falun (vers) Kik is vagyunk mi... (cikk) Bücsü (tárca) **Kantor Imre, Valkháza.** Levelet vettem, értesítést köszönettel fogadjuk, az ígért közleményeit várjuk, ha megfelel, akkor alkalomadtán hozni fogjuk. **Egy asszony.** Igen helyesen cselekedett hogy hozzánk fordult panaszával, mert mi teljesen elfogulatlanul adjuk meg a válaszukat. A mostani helyzete kegyednek tényleg elég rossz, de ez egy régi megfontolatlanág utó maradványa melyre már e helytelen lépés előtt számítaniok kellett volna. Ugyanis ne menjen egy leány oly férjhez nőül, ki akkor midőn a lány 20 éves, már a harminctödik életévét is betöltötte. Mert az nagyon természetes dolog, hogy aztán ily állapotok állanak be mint az önké. Az idő halad, és mi vénülünk. Mire a húsz éves leányzóból 30 éves asszony lesz. a férfi már az 50-hez közeledik. Már pedig egy 50 éves ember, egy még viruló menyecske asszony mellett már bizony öreg ember. Azután hiába mondják hogy öreg ember nem vén ember az idő az legyőző mindenkit.

Ilyen esetekben rendszerint az a jelenség áll be, hogy a férfi még erőnek akarja magát mutatni, de az asszonyka tudja hogy már férje öreg ő pedig még friss, viruló. Nem elégszik meg a férjével. Ezt látva a férj ő is más nők után néz, akik esetleg, ha pénzért is de ideiglenes óráig mégis kedvében járnak az öreg úrnak. Így aztán oda jutunk ahol önök vannak.

Ily esetekre tanácsot adni bizony nagyon nehéz mert hát hogyan lehessen egy rég mult hibáját most jóvátenni. Ami tanácsot adhatunk a következő; ha már végképen nem bírnak, másképen megélni úgy magácska is meg a férje is végezzék egy kissé titokban a dolgot legalább a világ előtt

Tartoznak ezzel gyermekeiknek is kikerül már ez ügyből is okolva jobban gondolkodjanak mint önről gondoskodtak szülei mikor egy viruló lányt egy már öregedő emberhez adták nőül.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos felelős.

Ne mulassza el megízlelni a természetes
alkalikus sulfátos

„Gyógyi forrás“

legjobb savanyu gyógy- és borvizét.

Dr. Lengyel Béla egyet. tanár véleménye szerint kiváló alkalikus sulfátos savanyu víz, mely a konyhasón, szikson és sulfátokon kívül figyelmet gerjesztő mennyiségben lithiumot is tartalmaz. Az elemzés szerint a gyógyi víz az alkalikus sulfátos savanyu vizek közé tartozik — Főalkató részei a *natrium bicarbonát, a chlornátrium és a sulfátok.* E mellett kevés kénhidrogént és nagy mennyiségű szabad szénsavat tartalmaz. *Chémiai alkotásánál és a feloldott sók jelentékeny mennyiségénél fogva a — gyógyi víz az értékes gyógyvizek közt foglal helyet. — Jónak bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsaványuság, gyomorhurut, gyomorégés, aranyeresbántalmak, alhasipozsga, sárgaság, elhízottság, vese- és hólyaghurut eseteinek gyógykezelésénél.* - - - - -

Kitűnő borviz.

A nagym. magy. kir. Belügyminister 53931. sz. a. kelt magas rendeletével a gyógyi savanyuviznek a „Gyógyforrás“ czímet és jellegét megadta. Kapható Léván, **Weisz Ignác** kereskedésében. - - - - -

Május 15-én nyílt meg a természetes szénsavas és kénes szabad fürdő, mely rehumás, idült gyulladásokra, szív- és idegbajosoknál ajánlható. - - - - -

Táncitanítási értesítés!

Léva város és vidéke nagyrabecsült közönségének szives tudomására adom, hogy Léván az

„Oroszlán fogadó nagytermében“
1909. évi július hó 1-én

táncanfolyamot nyitok!

Beiratkozások: június hó 26-ától a teremben.

Lelkiismeretes tanítás az összes modern táncokból!

Délutáni Gyermekek tanfolyam! Boston tanítás! Külön órák! Felnötteknek esti csoport! Léva közelében külön csoportok tanítását elfogadom;

Szives pártfogást kér

KREUTZ GYULA

főv. okl. tánc és illemtanító
tisztelbeli tagja a Párisi táncművészeti
akadémiának

Fővárosi tanint. VIII. Kemény Zsigmond u. 12.

Hirdetések! * Hirdetések!

felvétetnek

SCHULCZ IGNÁCZ

papirkereskedésében

LÉVÁN.

Hirdetés által lehet a mai korban
célzt elérni!

Hirdessenek! * Hirdessenek!

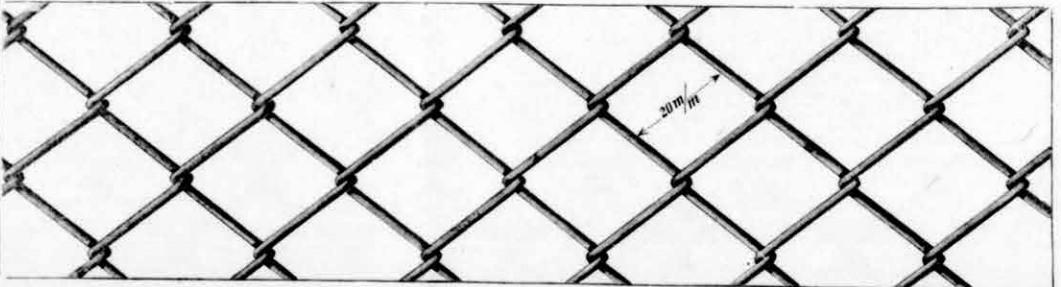
„Míg a kereskedő pihen, addig a reklám dolgozik.“

RÓTH K.

vaskereskedésében

Léván.

Minden minőségű és méretű
kerítés sodrony
legjutányosab árban
beszerezhető.

SCHULCZ IGNÁCZ LÉVA,

villanyerőre
berendezett
könyvnyomdája.

Papír és írószer kereskedés. Irodai felszerelések.

Üzleti könyvek gyári raktára.

NYOMTATVÁNYOK

minden szakmához a
legszebb kivitelben
gyorsan és olcsón készülnek.

Névjegyek 1 óra alatt készülnek.

„Kobrak“ cipők egyedüli raktára.

POLLAK ADOLF LÉVA.Ajánlja rendkívüli jó minőségű
cipőit igen jutányos árakban.Oriási választék üveg, porcelán,
lámpa és játék árúkbán.

Képekterek minden kivitelben.

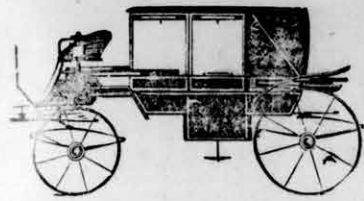
Épület üvegezési vállalat!

Játék árúk!

Kosár árúk!

„Kobrak“ cipők egyedüli raktára.

Györgyi Lajosszíjgyártó nyerges és kocsifényező,
Léván, Szepessy-utca 5-ik
és Kálnai-utca 3-ik szám alatt.

Saját bogrnár műhely.

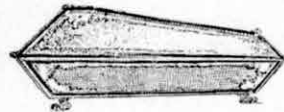
Ajánlja saját készítményű ló-
szerszámokat, nyereg felszereléseket,
utazó bőröndöket, és táska különlegességeket.Kocsi mosó szivacs, szarvasbőr,
bőrtisztító és puhító szereket nagy
választékban tart raktáron.Új valamint javított kocsiból
állandó raktár! Használt kocsik
becseréltetnek.Tisztelettel értesitem a n. é.
közönséget, hogy saját termé-
sű jó zamatos fehér és vörös,
új és ó boraimnak; — a nyert
engedély alapján — a „Kákai“
lakásomon és házon kívül való
kimérését megkezdettem.**Forgács Mihály**

szőlőbirtokos.

WEISZ SIMON

NÓRINBERGI- ÉS RÖVIDÁKVI NAGYKERESKEDÉSE

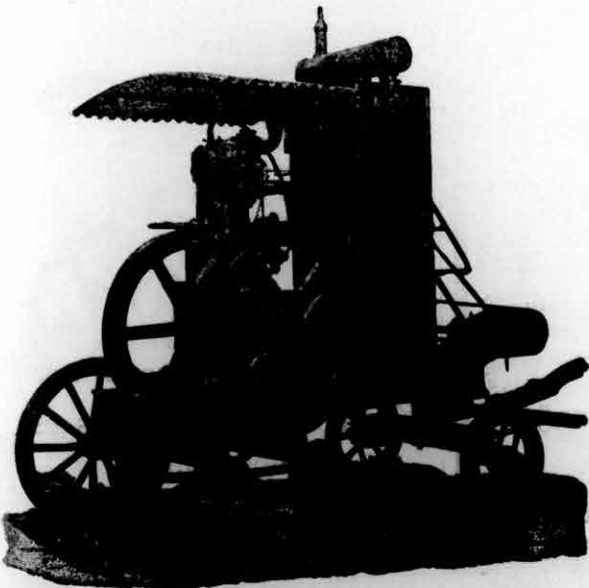
LÉVA, PETŐFI-UTCZA.

Dús választékú raktárt tart

fa ércz koporsókból
koszorúk és az

összes temetkezési cikkekből.

Knapp Dávid Léva, mezőgazdasági- és
varrógépek raktára.Van szerencsém nagyér-
demű közönség szíves tudomá-
sára adni, hogy
mezőgazdasági gép-
... raktáraitam ...
kibővíttemtej- és vaj
gazdasági
gépekkelés ezen gépekben a leg-
elsőrendű**ALFA SEPARATOR R. T.**
budapesti cég
képviselőjét birom.

Raktáron állandóan láthatók.

Felhivom a tisztelt gazda-
közönség figyelmét a köze-
ledő cséplési idény alkalmá-
val legjobb hazai gyártmányu**Hoffher és
Schrantz-féle**

cséplőgépekre.

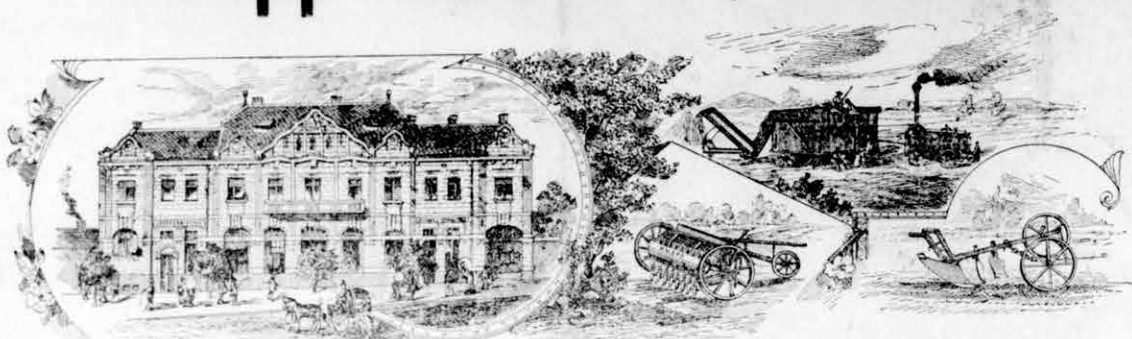
Ganz-féle

locomobilok

melyek raktáron
állandóan üzemben
láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

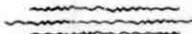
Knapp Dávidnál, Léván.

Hoffher és Schrantz
Mayfarth Ph. és Tsa.
Mc Cormick * * *

gépeinek vezérképviselete.

Ganz-féle motórok
allandóan üzemben
lathatók. * * * *

Műkölapos jégszekrények. Világhírű lánczoskutak.

Községi és kerti fecskendők.

Eladó ház!

Léván, a piac térhez közel Part-ter utczában 3. számú ház és mintegy 420—460 □ öl telkével szabad kézből eladó. Bővebbet ugyanott a háztulajdonosnál.

Jó házból való fiu

szobafestő tanoncznak

felvétetik Alberti Géza szobafestő mesternél Léván. Ladányi utca 21.

STEINER SÁNDOR

órás és ékszerész

LÉVÁN, Kossuth Lajos-tér.

Mindenmü óra és ékszer javítások jótállás mellett elfogadtatnak

Nagy választék arany-, ezüst- és inga órákban, valamint mindenmü arany- és ezüst árukban.

Ezüst és china ezüst evőeszközök és gyertyatartók raktára.

Tört arany és ezüst tárgyak valamint régi pénzek a legmagasabb árban megvételnek, vagy becsérletnek.

Uj! csemege és fűszer üzlet.

Tisztelettel értesítem Léva város és vidéke n. é. ≡ közönségét, hogy Léván, Kossuth Lajos-téren a városháza épületében Amstetter-féle dohány nagytőzsde mellett **ujjonnan** berendezett és friss árukkal felszerelt

fűszer-, csemege-, liszt- és ásványvíz üzletet nyitottam.

Ezen egészen ujjonnan alapított üzletemben kitünő minőségű, teljessen friss árukkal és szolid jutányos árakkal vevőim bizalmát és pártfogását törekszem kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel **Losserth Dezső.**

Kéveköttél első minőségű a legolcsóbb árban.

Naponta friss felvágottak.

Naponta friss állami tea-vaj.

STEINER JÓZSEF

kárpitós-, disztó és butorkereskedése

LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitós munkák gyors és pontos kivitele.

Modern lakberendezések.